

کاسی ها در حدود هزاره سوم پیش از میلاد و پیش از آن از راه قفقاز وارد فلات ایران شدند، از نواحی آذربایجان و

طالش عبور کردند و سپس در غرب و جنوب غربی دریای خزر اسکان نمودند و به تدریج به نواحی استان قزوین و همدان آمدند، نخستین بار همدان را ساختند و آن را آکسیان نام نهادند. سر انجام در هزاره دوم پیش از میلاد در نواحی جنوبی تر در لرستان، کوهستانهای شمالی جلگه شوش در لرستان و در حدود استان کرمانشاه در مرز شرقی سوبی گالایان (در حدود جنوب کرمانشاه) ساکن شدند. این منطقه تا پیش از ظهور آنها، در هزاره سوم ق-م بخشی از قلمرو کشور ایلام بوده است. آنها این منطقه را تا شمال خوزستان تصرف کردند و آن را کاشن نام نهادند در اواسط هزاره سوم پیش از میلاد و در سال ۲۴۰۰ ق-م در شمال کشور ایلام و جنوب قلمرو کاسیان (در شمال خوزستان و جنوب لرستان) به محلی برمیخوریم که کاشن نام داشت و ممکن است همان شهر اللور باستانی در دوره‌های اسلامی باشد که به عنوان نشانهای از کاسی ها است. کاسی ها خود این نام را بر این شهر نهادند.

آنها در جنوب با مقابله کشور ایلام روبرو شدند و در نتیجه به نواحی شمالی کوهستانهای لرستان رانده شدند و آنها نواحی لرستان و همدان را به طور ثابت در اختیار داشتند. جابجایی آنها در فلات ایران در اوایل هزاره سوم پیش از میلاد صورت گرفت. در هزاره سوم پیش از میلاد قدرت مقابله با کشورهای همسایه را نداشتند، در اواسط هزاره دوم پیش از میلاد کاشن را از اطراف گسترش دادند.

کاسیان از طرف معابر شمالی کشور ایلام، کبیر کوه و پشت کوه در دوره سلطنت ششموایلونه فرزند حمورابی در بابل در سال ۲۰۸۰ ق-م تا ۲۰۴۳ ق-م به بین‌النهرین حمله کردند اما شکست خوردند و ۳۰۰ سال دیگر در سال ۱۷۵۰ ق-م یا ۱۷۴۰ ق-م از راه دشت ذهاب و شمال استان ایلام به ریاست گاندش سپاه کاسی در برخورد برای فتح بابل شکست خورد و پس از حمله دوباره باز هم شکست خورد. این برخوردهای نظامی پراکنده بودند.

قلمرو آنها تا ناحیه خوبوشکی در دره رود بختان در جنوب دریاچه وان کوتیان در حدود استانهای کردستان و آذربایجان جنوبی ناحیه آلا بریا در جنوب دریاچه ارومیه و و بخش شرقی ترکیه آشنوناک (این ناحیه در درجه اول دره رود دیاله را شامل می‌شد بخش سفلی دیاله یا آشنوناک باستانی که توسط کاسی ها مسکون شد و به نام کاسی توپلیاش موسوم گردید) بیت همبان (کردستان)، همچنین در بخش وسطای رود دیاله یعنی نامار نامار (کرمانشاه) (نامرو، ناوار باستانی حاکم شدند و به دست بزرگان کاسی افتاد) پادان یا پادیر یا پاتیر و آلمان (یا حلوان امروز بر سر راه بخش علیای رود دیاله که بخش جنوب استان کرمانشاه و در گیلان غرب و اسلام آباد (شاه‌آباد قدیم یا هارون‌آباد پیشتر) (در ابتدا از این ناحیه به

بین النهرین حمله کردند غرب رود دجله بود که کرکوک، سلیمانیه، و اربیل و موصل از سال ۱۷۵۰ به تدریج و آرام آرام در ۱۵۰ سال کاسی ها بدون خونریزی و خشونت به بابل نفوذ کردند و سر انجام در سال ۱۶۵۰ ق-م جایگزین دولت بابل شدند و به سلطنت سلسله حمورابی پایان دادند. با تهاجم کاسی ها شهر بابل توسط هیتی ها به غارت رفت و غنایم آن را به شهر هانا بردند اما کاسی ها آنها را دوباره باز پس گرفتند آنان... در جنوب و مرکز بین النهرین یا عراق امروزی تا سواحل خلیج فارس و شمال عربستان و تارمز مصر پیش می رفت و اردن، اسرائیل و فلسطین را شامل می شد حتی فلسطین را فتح کرده و تا مرز شبه جزیره سینا پیش رفتند، از طرف جنوب هم مرز با دولت ایلام بود همزمان با تصرف بابل (آموری ها در سال ۲۰۵۰ ق-م از نواحی سوریه و فلسطین امروزی برخاستند و با شکست دولت سومر در حدود ۳۰۰۰ سال حکومت کردند. شاهان بابل در سلسله نخست ۱۵ نفر بودند که معروفترین آنها حمورابی نام داشت)

بر ایلام نیز مسلط شدند و شوش را مدت ها اداره نمودند. در شمال بین النهرین با دولت تازه تاسیس آشور در که در اواسط قرن پانزدهم پیش از میلاد در میانه های رود دجله دولت آشور بنیان نهاده شد هم مرز شدند

طبق آثار بدست آمده از هزاره اول پیش از میلاد آنها در نواحی دور دست ماد سکونت کردند. آنها در نیمه هزاره اول پیش از میلاد تا حاشیه کویر مرکزی و تا نواحی اصفهان و کاشان و حتی نواحی استان تهران و مرکزی پیش روی کردند. قلمرو آنها از طرف را شامل می شد .

و پس از فتح آن دولت خویش را کاردونیا نامیدند آنها در برخی مناطق کشور ماد آینده سکونت کردند و آن را کاردونیا نامیدند.